

והענין בעבודה, והנה כתיב 50 שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב, דגם בהי' אבני, שלמעשה אפילו מבחי' אפי ראשו ואני אחרו ומבלעדי אין אלקים 51, בהי' מנימיות הכהן (כמבאר בכ"מ 52), נמשך פמשה רכינו ע"י רגלי העם 53, דרגא הלי נמוכה שבועם ישראל 54, כי ישנו בהי' משה בכף אחד מישאר 55, וכיון שבכף ישראל ישנו בהי' משה, ככן נמשך בכף אחד בהי' אתעדי 56, ויקרא אף משה, ואח"כ ע"י עבודתו של כף אחד בענין הקרבות נמשך בהי' נעצית יתור גם מכה' אתעד 57.

והנה ע"ס פתגם רבינו הוקמו 56 שצריך להיות עם הזמן היינו עם פרשת השבוע, מוכן, שכך הענינים שבפרשת ויקרא מתעוררים בשבוע דפרשת ויקרא, ובפרט כאשר קוראים פרשה זו בתורה ברוב עם חדרה מפרד 57, עם ברכה לפני' ול'אחרי', שזה נותן נתינה כה פעבודת ה"ץ עתה, וע"י מעשינו ועבודתנו במשל זמן הגלות 58, ובפרט בעקבתא דמשיחא, שאז ישנו יתרון האור מן החושך ויתרון החכמה מן המכורחות 59, לפי היתרון שפי החושך כספר ומכועף דעקבתא דמשיחא, הנה ע"י נוכח צביאת משיחא צדקנו שיביא את הגאולה האמיתית והשלמית, ויכנה בית המקדש במקומו 60, ושם נעשה לפניך את קרבתו וזכרתנו כו' כמצות ראובן 61, במחנה בימינו ממש.

ק"ט  
כס"ד. אור ק"א ניסן ה'תש"מ. תנתת התי' בלתי מוגה

כי ישארך בנך מתר פאמר מה העדות והחוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אחכם, ואמרת פבני עבדים היינו פפרעה במצרים ויוציאנו ה' גו'ו. ומדייקים בזה רבותינו נשיאינו, וגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ב"ה זה (דוית בארבעים שנה) 2 דישאלה זו היא שארף הבה החכם (כמפורש בהגדה), ומכיון שהוא בן חכם (ע"פ תורה), א"כ בודאי יודע הוא ענין יציאת מצרים (עם כף הפרטים שבו), ומתי שארפת הבה החכם ששאלך מה העדות גו'ו. גם צריך להבין, מהו התבלין בתוכו בין שארף הבה החכם ששאלך מה העדות והחוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אחכם, לשאלך בן לשע ששואל מה העבודה והאחזקה 4, דלכאורה חוכך ב' השאלות הוא שוה. והנה ארז"ז בכף דור (ומוסר) כ"ק אדמו"ר חזק בספר תניא קרישא 6, וכף יום ויום) חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא (היומ) ממצרים, דמה מובן שעל"ז הוא בענין דוהגדה פכנך גו'ו, וכ"כ 2, שגם פמנו ישנה הוראה פלפית בכל דור חז"ל ובכל יום ויום.

והענין הוא, והנה פכרות כל המצוות נחקקה פני' סוגים, עזות קיום ומושפטים. [ומה מובן שגם בתורה ישנם ג' סוגים אלה, שהרי קיום המצוות הוא ע"י פיקוד חזרה, כמאמר 10 דווי פיקוד שמביא פירי מנשה]. ויש מצוות שענינם הוא להיות עובד ע"י איוה ענין, ובדוגמת המצוות השייכות לחוג"פ, שהם נכר ועדות פייצ"מ. ויש מצוות שבייחוד חוקים, שעציהם ארז"ז אמר הקב"ה חוקה חקתי גו'ו. ויש מצוות שחייב אותם, וכמו"ז 12 ארמלא פאפמלא לא ניתנה תורה (ח"ד) - כחוספת רבותינו נשיאינו 13, היינו פמלים צניעות מחזיר ונוף מנמלה כו'. ושאלת הבה החכם היא, מה העדות והחוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אחכם, בלמוד דליתיהו בן חכם והי' יודע הוא את החיפוק בין עדות חוקים ומשפטים, אבל שארית היא שארף בלפיה ע"פ כ"ג הסוגים, בהענין שבו הם משתנים (אף

- 1) ואחתו ג' כ"בא. 2) דרסם כשה"פ ח"ש"ה ע' 43 ואילך. 3) פיקסא חתם מה הוא אומר, פירושל פמלים פ"י ה"ד. פכילתא ופירש"י עה"פ בא ג' יג. 4) בא כ"ב. כו. וראה דרשלה ומכילתא שם. פירש"י עה"פ שם ג' ו. 5) פמלים קטו, ב. כמשהו. 6) רמפ"ז. 7) חוספת כ"ק אחר"ז בתיא שם. 8) בא ג' ח. 9) כהנא לפנ - ראה גם שה"פ שם פ"ס 90 ואילך. 10) קידושין פ. ב. 11) כמדבר"ר פ"ט. א. שם. ח. תחומא חוקה ג' שם ח. פירש"י ר"פ חוקה (פירמא סו. כ). וראה גם פירוש תולא (באבער) עה"פ פ. ט. ב. 12) פירושין ק. פ"ב. 13) ראה לקי"ש ח"ג ע' 890 תורה 12.

- 50) בתקלותן א. בא. 51) ישע"י פד. ג. 52) פד"ה תה"ל תה"ח והש"ח. 53) פה"פ עפ"ה"ה ע' הסו. וראה גם פד"ה תה"ל תה"ח ותה"ח. 54) פה"פ עפ"ה"ה שם. 55) תניא רפ"ב. 56) הויזו יום"ב, חשוו. פה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. 57) משלי ד'. כה. וראה אנציקלופדי' תלמודית בערכו. וש"ג. 58) ראה תניא רפ"ז. 59) ע"פ קולת ב. ג'. 60) רמב"ם הל' מלכים פמ"א. 61) גוסת תולת מוסף. וראה המשך וכה תה"ל פה"ז ואילך.



והו מ'ש"מ 47 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודח קר לעולם קדור חידו נספר חתמת. וידוע חזיק בזה. דממה שאומר עמך וצאן מרעיתך, מובן, וצאן מרעיתך היא מעלה נוספה על המעלה דעמך, וסדר הכתוב הוא מלמטה למעלה (לא זו אף זו), דמעלין בקדושה, ולמאורתי הויל בבחי' עמך היא צמח' שלא בערך מבחי' צאן מרעיתך, וכמובן במשמות שוותי מעלה מין המדבר על מין החי, ובפרט שעמך הוא גם מל' עמך ואתם (הקריב קד') 49, משא"כ צאן מרעיתך. אך הענין הוא, ע"פ מ"ש במד"ל 50 ע"פ דודי קר ואני קר, הוא קר לאב כר' ואני קר כפן כר' הוא קר פרועה כר' ואני קר צאן, ומבואר ב"מ"ד הענין בזה, דאף שאב ובן הו"ע נעלה ביותר, מ"מ הוא רק ענין שבסדר החשת', בראשית ומקור השתל' הספירות, ספי' החכמה הנקראת אב, ובבחי' זו ישראל הם בבחי' בן (כמבואר בארזונה בתנאים 53 דנפש השניה בישראל היא חלק אלקוה ממעל ממש, וכמו הנז' הנמשך ממה האב כך ער"מ נש"י נמשכו ממחשבתו וחכמתו חי' אשר הוא וחכמתו אחר). משא"כ ההמשכה מבחי' שמע' מסדר החשתל' שפירות, בבחי' רדעה (רדון) היא ע"י בחי' צאן, בבחי' הביטול, שהוא בפשטות ענינם של צאן שהם במ"ז וביטול אף הרדעה וקולם רד וכו'. והו' ואנחנו עמך וצאן מרעיתך, וקרא זו בכפר מה שאנחנו עמך, שמענינים בראש ומקור סדר החשתל', אלא יהיה מוז', וצאן מרעיתך, דע"י העבודה בבחי' ביטול מגיעים למעלה מסדר החשתל', דהו ג"כ מה שצאן הוא מל' יציאה, כמ"ש 54 צאן קר בעקבי האזן ודע' גו', היינו היציאה מהגדלים דסדר השתל'. והו מה שמשיך (עולם) קדור דודי נספר חתמת, דע"י עבודה זו ממשכנים מבחי' שמע' ממוקם ומקום (כ"ג"ל), ולכן לעולם קדור דודי גו', שההמשכה היא נצחית.

וביאר הענין בעבודה האדם, הנה מצד בחי' החכמה, הנה ליום המצוות (עדות חוקים ומשפטים) הוא באופן שיש חילוקים ביניהם, ומצד החכ' יש חילוקים בין חשיבות הפרטים, משא"כ כשעבודתו היא מצד בחי' האזן, בבחי' ביטול, שע"י ממשך מבחי', הוצו (רדעה), הויל החידור בליום המצוות הוא בכל הפרטים בשנה, שחוצו שבכל המצוות הוא בשנה.

והו גם מ"ש בענין ספירת העומר וספרתם לכם גו' שבוע שבחנה (47) תחלים עט, גי, 48) ברכות כח, א, ו"ג, 49) ראה לקי"ח בענין סד, ד, 50) שחש"ר פ"ב, טו (א), 51) שח"ש ב, טו, 52) ראה אורח"ה ראה ע' חשפד ואילך, שח"ש ע' שבו, 53) רפ"ב, 54) שח"ש א, ח, וראה ת"א וראי כב, ג.

ואמרת אפיו עבדים היינו פטרעה במצרים ויוציאנו ה' אלקינו משם גו' והענין הוא, דבבחי' ה' הגיפוי דמשה"ס חק"ה כבדודו וכעמון, וע"י גמלתה הגוירה לעיונים לא ירדו פסטה והחזונים לא יעלו כמעצמם, והו' מה שהגיפוי ה' במצרים ערוה הארצנו המצאה גיפויים כו"ג, כי גיפוי זה כולל את הגוירה ופרץ כל הגוירים, ואח"כ ה' מתן תורה (שבא ע"י הקדמה גלית ושיעור מצרים, כמבואר ב"מ"ד), וכמ"ש בהוצאת את העם ממצרים העבדות את האלקים על החר הוה, דאז הו' ביטול הגוירה, ואני המחזיק, וירד הו' גו' 37 ואז משה אמר עלה אל הו' 38, ווהו' המצוות שלנו כל מניין חכום המצוות הוא המשכה אור"ס ע"י ליום המצוות שלנו כל מניין חכום המצוות שלנו הוא אחר הגיפוי דמ"ת, אחר ביטול הגוירה (גוירה גם מל' חיתוך והבדל) דלעיונים לא ירדו כר', לכן כוונה להמשיך אור"ס צמחה, ואדרבה, צהייתה אחרי מ"ת, הויל המשכה זו היא נעלית יותר מההמשכה שהמשיכו האבות, וכמד"ל 39, כל המצוות שעשו לפניך האבות ריחות היו אצל אבי שמו חורל שמד"ל 40, כי במ"ת נמשך העצם, הביאני המליך חזיריך 41.

והנה הכלי דהגיפוי שהי' בשעת יצי"מ (נגיפה עפיהם ממה"מ כו') הוא בעבודה ה'ביטול', דהנה כתיב 42 מרום וקדוש אשכח ואת דכא ושפל רוח גו', ומבואר בבחי' א"א בהחלוקתו 43 דהכפי בבחי' מרום וקדוש הוא ענין הביטול, דכא ושפל רוח, והו ענין מצוה אכירת מצוה, דמצוה ענינה ביטול, היפל ההתנשאות דחמך (כמבואר בארזונה בדרושים אר"ה 44 ובדרושים המבארים ענין אכירת מצוה), והו גם מה שהמכה נל' מביצא דמחומותא 46, כי אמרנו הו"ע הביטול, ונקראת גם מילכא דאמנותא 46, כי על ידה הוא יטויל כל הענינים והצריכים ידעו ותיקרו, ועל שכל הענינים הם כשפירותם, דע"ז באים בבחי' מילכא דמהימנותא, אמורה, ולביתר שאת ויתר עו, ובפרט צארת העבודה בהכנות צהונה"ס, שגם אז ישנה העבודה דחייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים, וע"י ענין האמונה נמשך מלמעלה מבחי' מרום וקדוש, מבחי' שלמעלה ממקום וומן.

32) שפ"ר פ"ב, ג, הנחומא וראו טו, 33) מקץ מב, ט, שם, יב, 34) פ"ש ע"י ע"י וראו ט, כט, וראה שפ"ר פ"ב, ח, 35) ראה תו"א ותו"ה ר"פ שפ"ת, 36) שמות ג, יב, 37) יתרו יו, ב, 38) משפטים כד, א, 39) שחש"ר ע"א, כ, 40) שח"ש א, ג, 41) שם, ד, 42) שעי' זו, טו, 43) ראה שם א, ג, 44) סד"ה אור לארבעה עשר הש"ת (מה"מ שם ע' 42 ואילך), 45) זח"ב קטב, ב, וראה לקי"ח ע' ג, ד, שער האמונה לאדואג"צ בחתמתו, 46) זח"ב שם.

